

[Statsministeren.]

er af varig Karakter, kan kun Tiden vise.

Under disse Omstændigheder agter den danske Regering ikke at stille Forslag om nogen Ændring i Sydslesvigs statslige Tilhørsforhold.

Det maa bero paa den sydslesvigske Befolkning selv, hvorvidt den ønsker at rejse Spørgsmaal om Adgang til at udøve sin naturlige Selvbestemmelsesret.“

Det er det, der gælder, og ikke det ærede Medlems Fortolkning, som han fremsatte ikke blot een Gang, men to Gange, og hvorunder han udelod forskellige Ord i det, som han ogsaa selv havde læst op. (*Hans Hedtoft*: Hvad var det, jeg udelod, højtærede Statsminister?). Det var „under disse Omstændigheder“, som det ærede Medlem udelod ved sin Forklaring og sin Fortolkning. (*Hans Hedtoft*: Ved min Forklaring? Jeg citerede det. Det er det, der er det afgørende.) Og saa fortolkede det ærede Medlem det bagefter og udelod visse Linier, visse Ord, som i denne Sammenhæng ogsaa har en vis Betydning. Og derfor siger jeg: det ærede Medlem maa fortolke for mig saa galt, han vil, men det er Notens Ord og ikke det ærede Medlems Fortolkninger; der er afgørende og bindende for Regeringen i dens Arbejde og for Rigsdagen, indtil noget andet bliver vedtaget. Det ærede Medlem udtalte om dette Spørgsmaal, at vi havde blankt accepteret det Standpunkt, som han havde forfægtet. Nuvel, jeg skal ikke gøre Indsigelser herimod. Jeg havde ikke forstaaet det saadan, at det var Socialdemokraternes principielle Synspunkter, men det glæder mig, at det er det. De har altsaa paa dette Punkt ikke gjort nogen som helst Indrømmelser, men saa kan de heller ikke tale om, som det ærede Medlem gjorde tidligere, hvilke Indrømmelser de havde gjort for at naa til Enighed med os. Men de har altsaa hævdet det Synspunkt, og for mig er det aldeles ikke afgørende, om den ene eller den anden staar sig. Jeg er meget veltilfreds med, at de ikke er presset eller tvunget til dette Standpunkt, men at det er deres egentlige, oprigtige og principielle Synspunkt, som her er kommet til Udtryk. Det gør Noten saa meget stærkere og fuldgyldigere for Regering og Rigsdag at arbejde videre paa.

Samtidig med sin Omtale af det sydslesvigske Spørgsmaal har det ærede Medlem udtalt nogle voldsomme Ord og Beskyldninger for Uklarhed, Inkonsekvens og Mangel paa Mod, og samtidig har han bedyret sin egen og sit Partis Klarhed og Konsekvens i dette Spørgsmaal. Se, disse Beskyldninger

om Uklarhed, Inkonsekvens og Mangel paa Mod tager jeg mig uhyre let. Det er kun løse Paastande uden Spor af Bevis eller Eksempler. Det er Teatertorden uden noget som helst Lynnedslag eller Brand, og det generer virkelig ikke mig det fjerneste. Jeg tror ikke, der er mange normalt begavede Mennesker med Vilje til at forstaa mig, og som har hørt mig, der er i Tvivl om min Opfattelse af dette Spørgsmaal. Derimod maa jeg tilstaa, at jeg — og jeg tror mange med mig — ikke rigtig fatter Klarheden og Konsekvensen i det ærede Medlems og hans Partis Stilling i denne Sag. Jeg begriber ikke Konsekvensen i det, naar hans Parti hævder, at de er Tilhængere af den nationale Selvbestemmelsesret og tillige hævder, at Grænsen ligger fast i den Betydning, at den skal fortsætte med at ligge fast. Det er efter min Mening en Selvmodsigelse; hvis man virkelig anerkender Selvbestemmelsesretten, saa maa det under visse Omstændigheder kunne føre til, at Grænsen ikke ligger fast.

De ærede Ordførere har nu mere eller mindre udførligt udtalt sig om deres Syn ikke blot paa Noten, men paa det sydslesvigske Spørgsmaal. Der maa tilkomme Venstre, derunder Venstres Ministre, samme Ret til at udtale sig om det baade nu og i Fremtiden.

I denne Forbindelse vil jeg gerne stille det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft et Spørgsmaal. Der er for mig fremkommet Paastande om — jeg tror ogsaa, at de er skriftlige —, at der i sin Tid mellem det tyske og det danske Socialdemokrati skulde være truffet Overenskomst om, at den nuværende Grænse skulde ligge fast. Det, jeg vil spørge om, er: Er dette rigtigt? Og i bekræftende Fald: Føler det danske Socialdemokrati sig bundet af denne Aftale? (*Hans Hedtoft*: Fin Polemik, Hr. Statsminister, fin Polemik!). Det er et Spørgsmaal. Jeg sætter roligt min Finhed op imod det ærede Medlems. (*Hans Hedtoft*: Det er en nobel Polemik!) Naar jeg stiller et Spørgsmaal, kan det ærede Medlem jo besvare det. (*Hans Hedtoft*: Enhver kan se, hvad det Spørgsmaal skal tjene til.) Det ærede Medlem bliver altsaa vred over, at han skal give Oplysning om et saa vigtigt... (*Hans Hedtoft*: Hvornaar er den Aftale fra?).

Første Næstformand (*Arnh Jensen*): Det ærede Medlem maa ikke afbryde.

Christmas Møller: Maa vi ikke faa at vide, hvornaar Aftalen er fra?